

(Dz.U. L 195, s. 25), decyzji Rady 2010/644/WPZiB z dnia 25 października 2010 r. zmieniającej decyzję 2010/413 (Dz.U. L 281, s. 81), rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007 (Dz.U. L 281, s. 1) oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1).

Sentencja

1) W zakresie, w jakim dotyczą Islamic Republic of Iran Shipping Lines oraz 17 innych skarżących, których nazwy wymieniono w załączniku, stwierdza się nieważność:

— załącznika II do decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB;

— załącznika do rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 668/2010 z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 423/2007 dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu;

— załącznika do decyzji Rady 2010/644/WPZiB z dnia 25 października 2010 r. zmieniającej decyzję 2010/413;

— załącznika VIII do rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007;

— załącznika IX do rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie nr 961/2010.

2) Skutki decyzji 2010/413, zmienionej decyzją 2010/644, zostają utrzymane w mocy w zakresie dotyczącym Islamic Republic of Iran Shipping Lines oraz 17 pozostałych skarżących, których nazwy wymieniono w załączniku, do czasu, gdy skuteczne stanie się stwierdzenie nieważności rozporządzenia nr 267/2012.

3) Rada Unii Europejskiej pokrywa oprócz własnych kosztów koszty poniesione przez Islamic Republic of Iran Shipping Lines oraz 17 pozostałych skarżących, których nazwy wymieniono w załączniku.

4) Komisja Europejska i Republika Francuska pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 30 z 29.1.2011.

Wyrok Sądu z dnia 16 września 2013 r. — Bank Kargoshaei i in. przeciwko Radzie

(Sprawa T-8/11) (¹)

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające przyjęte wobec Iranu w celu przeciwdziałania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Uzasadnione oczekiwania — Przegląd zastosowanych środków ograniczających — Błąd w ocenie — Równość traktowania — Podstawa prawna — Istotne wymogi proceduralne — Proporcjonalność — Prawo własności)

(2013/C 325/52)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bank Kargoshaei (Teheran, Iran); Bank Melli Iran Investment Company (Teheran); Bank Melli Iran Printing and Publishing Company (Teheran); Cement Investment & Development Co. (Teheran); Mazandaran Cement Company (Teheran); Melli Agro-chemical Company (Teheran) i Shomal Cement Co. (Teheran) (przedstawiciele: początkowo adwokaci L. Defalque i S. Woog, następnie adwokaci L. Defalque i C. Malherbe)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i R. Liudvinavičiute-Cordeiro, pełnomocnicy)

Interwienienci popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Erlbacher i M. Konstantinidis, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Rady 2010/644/WPZiB z dnia 25 października 2010 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 281, s. 81), rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007 (Dz.U. L 281, s. 1), decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB (Dz.U. L 319, s. 71), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 319, s. 11) i rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1), a po drugie, żądanie stwierdzenia nieważności każdego przyszłego rozporządzenia lub każdej przyszłej decyzji, obowiązujących na dzień zamknięcia ustnego etapu postępowania, uzupełniających lub zmieniających jeden z zaskarżonych aktów.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona i w pozostałym zakresie oddalona.
- 2) Rada Unii Europejskiej pokrywa oprócz własnych kosztów koszty poniesione przez Bank Kargoshaei, Bank Melli Iran Investment Company, Bank Melli Iran Printing and Publishing Company, Cement Investment & Development Co., Mazandaran Cement Company, Melli Agro-chemical Company i Shomal Cement Co.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 72 z 5.3.2011.

Wyrok Sądu z dnia 16 września 2013 r. — Niderlandy przeciwko Komisji

(Sprawa T-343/11) (¹)

(EFOGR — Sekcja Gwarancji — Wydatki wyłączone z finansowania — Owoce i warzywa — Wyłączenie z finansowania kosztów nadruków na opakowaniach — Nieprzestrzeganie kryteriów uznawania organizacji producentów — Wyłączenie wydatków wszystkich członków danej organizacji producentów — Proporcjonalność)

(2013/C 325/53)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: początkowo C. Wissels, M. de Ree, B. Koopman i C. Schillemans, następnie C. Wissels, M. de Ree i C. Schillemans, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouquet i P. Rossi, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Komisji 2011/244/UE z dnia 15 kwietnia 2011 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 102, s. 33) w zakresie, w jakim dotyczy wydatków poniesionych przez Królestwo Niderlandów.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.

- 2) Królestwo Niderlandów zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 252 z 27.8.2011.

Odwołanie wniesione w dniu 17 lipca 2013 r. przez Geoffroy'a Alsteensa od postanowienia wydanego w dniu 8 maja 2013 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-87/12 Alsteens przeciwko Komisji

(Sprawa T-373/13 P)

(2013/C 325/54)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Geoffroy Alsteens (Marcinelle, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi, D. Abreu Caldas i J.N. Louis)

Druża strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

— uchylenie postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (trzecia izba) wydanego w dniu 8 maja 2013 r. w sprawie F-87/12 Alsteens przeciwko Komisji Europejskiej;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi jeden zarzut dotyczący błędu co do prawa, ponieważ SSP stwierdził, że poprzez stwierdzenie nieważności ograniczenia czasu trwania kolejnej umowy o pracę w charakterze członka personelu tymczasowego, wnoszący odwołanie znalazłby się z mocą wsteczną w ramach systemu pracy na czas nieokreślony. Wnoszący odwołanie sądzi, że tak nie jest i utrzymuje, że SSP naruszył prawo do skutecznej obrony sądowej, kiedy stwierdził niedopuszczalność wniosku wnoszącego odwołanie o częściowe stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie zawarcia z nim kolejnej umowy o pracę, czyli stwierdzenie nieważności tej części decyzji, która ogranicza czas trwania kolejnych umów w czasie.